

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A.w W., jako następca prawny (...) S.A. w W., wystąpiła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego J. D.na swoją rzecz kwoty 873,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25.04.2014 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania pozwu strona powodowa wskazała, iż pozwany zawarł z (...) S.A. umowę o świadczenie usług abonamentowych na odbiór programów telewizyjnych i radiowych, na podstawie której powód dostarczył pozwanemu sprzęt umożliwiający odbiór programów i ich dekodowanie, które pozwany otrzymał w najem. Pozwany zobowiązał się do uiszczania abonamentu, a do chwili wniesienia pozwu zalega z opłatą w kwocie 174,04 zł. Według powoda umowa została rozwiązana w dniu 30.09.2013 r. wobec zaległości w płatnościach abonamentowych, a pozwany zobowiązany był do zwrotu sprzętu w ciągu 30 dni od rozwiązania umowy. Powód wskazał, że zgodnie z art. 4 § 2 pkt 7 Regulaminu, stanowiącego integralną część umowy, powód może wystąpić do abonenta o zapłatę kary umownej w wysokości 300 zł za przekroczenie miesięcznego terminu do zwrotu sprzętu, a w przypadku braku zwrotu sprzętu również do odszkodowania w wysokości aktualnej jego wartości (100 zł) gdyż pozwany nadal jest w jego posiadaniu. Ponadto powód wskazał, że pozwany zobowiązał się w umowie do zapłaty odszkodowania w kwocie 299 zł na wypadek niedotrzymania warunków umowy (wcześniejszego rozwiązania umowy) z przyczyn leżących po stronie abonenta. Pismem z dnia 17.10.2013 r. pozwany został poinformowany o rozwiązaniu umowy oraz wezwany do zwrotu sprzętu w terminie 30 dni. Następnie w dniu 11.11.2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kary umownej załączając notę księgową na kwotę 300 zł za niezwrócenie sprzętu w terminie. Pozwany mimo powyższych wezwań nie zwrócił sprzętu, a aktualna wartość sprzętu (karty) wynosi 100 zł, której powód także domaga się niniejszym pozwem. Łączna wysokość żądani wynosi 873,04 zł.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 23.05.2014 r. pod sygn. akt VI Nc-e (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę Sadowi Rejonowemu w Dzierżonowie.

Strona powodowa w określonym terminie uzupełniła braki formalne pozwu oraz pozew w trybie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. i wnosząc pozew na urzędowym formularzu podtrzymała żądanie w całości.

Pozwany na rozprawę w dniu 20 listopada 2014 r. nie stawił się, nie składał uprzednio żadnych wyjaśnień i nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, w związku z czym - po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, gdyż okoliczności faktyczne przytoczone w pozwie, w zestawieniu z dołączonymi dokumentami, budziły uzasadnione wątpliwości - Sąd wydał wyrok zaoczny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05.06.2008 r. pomiędzy (...)S.A. w W.oraz pozwanym zawarta została „umowa o abonament”, na pakiet powitalny w ramach akcji promocyjnej (...), na okres 18 miesięcy. Pozwany uiszczył u dystrybutora kwotę 49 zł tytułem opłaty aktywacyjnej oraz 179 zł tytułem opłaty za sprzedaż sprzętu. W art. 3 ust. 1 umowy prze widziano, że w przypadku rozwiązania umowy przed upływem 18 miesięcy od daty zawarcia umowy, abonent zapłaci operatorowi karę umowną w wysokości 299 zł, jednak nie będzie miał obowiązku zapłaty kary umownej, jeżeli dokona wypowiedzenia umowy w trybie art 4 § 1 ust. 5 lub art. 15 § 8 Regulaminu. Wraz z umową o abonament została między stronami zawarta umowa sprzedaży, której przedmiotem był terminal do odbioru programów wskazanych w umowie o abonament, którego cena określona została na 179 zł.

Pismem z dnia 13.10.2013 r. skierowanym do pozwanego (...)wskazał, że rozwiązanie umowy nastąpiło na skutek rezygnacji abonenta cyt. „z przykrością przyjęliśmy wiadomość o rezygnacji z naszych usług” oraz wskazał, że umowa uległa rozwiązaniu z dniem 30.09.2013 r. Dodatkowo w piśmie wskazano na karę umowną w wysokości 299 zł za rozwiązania umowy przed upływem okresu wynikającego z warunków promocji, nadto wyliczona została kwota

należności na 435,21 zł, wezwano pozwanego do zwrotu karty dekodującej w terminie 30 dni oraz wskazano na karę umowną w wysokości 300 zł za brak zwrotu sprzętu we wskazanym terminie. Nie dołączono dowodu doręczenia lub nadania pisma adresatowi. Pismem z dnia 11.11.2013 r. wezwano pozwanego do zwrotu sprzętu tj. karty od dekodera oraz wezwano go do zapłaty kwoty 736,67 zł. Z datą 12.11.2013 r. wystawiona została nota księgowa nr (...) tytułem: kara umowna za niedotrzymanie terminu zwrotu sprzętu na kwotę 300 zł. Z załączonego cennika obowiązującego od dnia 12.08.2009 r. wynika, że (...) ustalił wysokość odszkodowań przewidzianych w Regulaminie Umowy o Abonament (...) za sprzęt, w tym Wyposażenie terminalu – karty w kwocie 100 zł.

Dowód: umowa o abonament z 05.06.2008 r.,

umowa sprzedaży z dnia 05.06.2008 r.,

kserokopia pism powoda z 13.10.2013 r. oraz z 11.11.2013 r.,

nota księgowa nr (...),

cennik obowiązujący od 12.08.2009 r.,

regulamin umowy o abonament z 15 załącznikami

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem strona powodowa nie wykazała istnienia zobowiązania zgodnego z warunkami łączącej strony umowy (art. 6 k.c.).

Wątpliwości odnoszące się do wszystkich tytułów roszczenia zgłoszonego w pozwie wynikają z następujących faktów:

- pozwany zawarł umowę o abonament w dniu 05.06.2008 r. na okres 18 miesięcy, jako okres podstawowy, a więc ewentualne rozwiązanie umowy w 2013 r. nie może być uznane za rozwiązanie zgodne z art. 3 ust. 1 tej umowy, zawierającym prawo do naliczenia kary umownej w wysokości 299 zł za rozwiązanie umowy przed upływem wskazanego 18 miesięcznego okresu, a powód nie twierdził, ani nie wykazywał, by doszło do zawarcia umowy na dalszy czas oznaczony,
- w piśmie operatora z dnia 13.10.2013 r. zawarto stwierdzenie, że umowa została rozwiązana na skutek rezygnacji przez pozwanego z usług tego operatora, a więc odmiennie niż to twierdzi powód w pozwie, że umowa została wypowiedziana przez operatora na skutek zaległości pozwanego w opłatach abonamentowych; ponieważ powód nie przedłożył dowodu wypowiedzenia umowy pozwanemu na wskazywanej przez siebie podstawie należy przyjąć, iż do rozwiązania umowy doszło na skutek oświadczenia pozwanego, które powód potwierdza pismem z dnia 13.10.2013 r.;
- powód nie przedłożył dowodu doręczenia pozwanemu wezwania do zwrotu karty (zawartego w pismach z 13.10.2013 r. oraz z 11.11.2013 r.), stąd brak jest potwierdzenia wymagalności roszczenia o zwrot karty dekodującej, a zatem także kary umownej za niezwrócenie karty w terminie w wysokości 300 zł, ponadto podstawa naliczenia kary umownej, wywodzona z art. 4 § 2 pkt 7 Regulaminu, nie została dostatecznie udowodniona, jako że regulamin ten nie był tym samym regulaminem, jaki obowiązywał w chwili zawierania umowy;
- dołączony przez powoda Regulamin Umowy o Abonament (zawierający aż 15 załączników) oraz Cennik pochodzą z 2009 r., a więc okresu po zawarciu umowy z pozwanym, a nie wykazano, by pozwanemu doręczono zmieniony Regulamin w trakcie trwania umowy, co uprawniałoby go do wypowiedzenia umowy nawet przed upływem okresu podstawowego bez konsekwencji finansowych (dołączony Regulamin zawiera 15 załączników, a wymieniony w umowie stron miał zawierać tylko 10 załączników), nie wykazano, by ten regulamin i cennik wiązały pozwanego;
- powód nie dołączył Regulaminu Umowy o Abonament, który miał zostać przekazany pozwanemu i stanowić wraz z 10 załącznikami integralną część umowy, co oznacza, że brak jest przesłanek do przyjęcia, że podstawy

wskazywanych roszczeń mają umocowanie w znanym pozwanemu Regulaminie oraz Cenniku, czego Sąd nie może zweryfikować;

- powód prawo do odszkodowania za niezwróconą kartę w wysokości 100 zł wywodzi z Cennika z dnia 12.08.2009 r., a nie wykazał wysokości szkody (kosztu wystawienia karty), a stosownie do art. 362 k.c. oraz art. 6 k.c. powód nie może ustalać „odszkodowania ryczałtowego” bez względu na fakt i wysokość poniesionej szkody, zapis taki nosiłby cechy kary umownej, a kara taka nie została uzgodniona z pozwanym w umowie, wynika jedynie z późniejszego Regulaminu, bez wykazania, by wiązał on pozwanego zgodnie z art. 384¹ k.c.;
- powód nie przedłożył wreszcie jakiegokolwiek faktury za świadczone usługi, która potwierdzałaby zaległości pozwanego w opłatach i uzasadniała żądanie pozwu w tej części oraz podstawę ewentualnego wypowiedzenia umowy przez powoda;

Zatem brak jest podstaw do uwzględnienia roszczeń zgłoszonych w pozwie na podstawie dołączonych dokumentów lub ich kserokopii, gdyż dowodzą one odmiennych faktów niż wskazuje to powód w pozwie, bądź nie zostało wykazane, że wiązały one pozwanego. Wskazać należy, że w formularzu WD pozwu powód wskazywał jako dowody: Historię konta abonenckiego oraz Aneks-Akcja „Rabat”, których jednak nie przedłożył wraz z uzupełnionym pozwem. Z kolei w uzasadnieniu pozwu na wskazane dokumenty się nie powoływał.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. to powód winien wykazać istnienie wierzytelności i swoje do niej prawo, skoro wywodzi z tych faktów skutki prawne w postaci zobowiązania pozwanego do świadczenia na swoją rzecz określonej kwoty, a nie uczyniła tego skutecznie.

Skoro powód przegrał proces, to stosownie do art. 98 k.p.c. nie należy mu się zwrot kosztów procesu. Nie został zobowiązany do ich zwrotu przeciwnikowi, dlatego że przeciwnik takich kosztów nie poniósł.

Mając powyższe na względzie, na podstawie przytoczonych przepisów, należało orzec jak w sentencji.

z/ 1 odnotować

2 doręczyć pełnomocnikowi powoda,

3 kal. 14 dni od doręczenia

18.12.2014 r.